

sis alio respectu prosopopœia & subjici possit. Relinquitur ergo sufficienti partium siue specierum enumeratione, Tropos propriæ dictos esse tantum quatuor, neque plures, id quodcum Claudio Minoë lib. I. Rhet. sic. demonstro: Omnis mutatio propriæ significationis ex causis ad effecta; ex subjectis ad adjuncta: ex dissentaneis ad dissentanea; ex comparatis ad comparata: ex toto ad partes, vel contrâ: est Metonymia, Ironia, Metaphora, Synecdoche. Sed omnis tropus est ejusmodi propriæ significationis mutationis. Omnis E. tropus in Metonymia, Ironia, Metaphora & Synecdoche. Et per consequens neque plures neque pauciores erunt. Item: Omnis simplicis verbi significatio mutari tantum potest argumentis simplicibus & primis. Sed argumenta hæc simplicia sunt causæ, effecta, subjecta, adjuncta, dissentanea, comparata. E. ad tropum faciendum ea fatis sunt.

De ordine troporum obiter nota posse eundem variè institui. Ordo logicus & maximè naturalis est, ut 1. loco ponatur Metonymia, quia desumpta est ex argumentis consentaneis. 2. Ironia, quia desumitur ex argumentis dissentaneis contrariis. 3. Metaphora, quia desumitur ex comparatis. 4. Synecdoche, quia desumitur ex argumentis ortis, distributione scilicet. Si vero usum consideres. 1. locum sibi iure vendicat Metaphora, qua omnium usitatissima & communissima. 2. Metonymia. 3. Synecdoche. 4. Ironia. Sin dignitatem & excellētiam. 1. erit Metaphora. 2. Ironia. 3. Metonymia. 4. Synecdoche.)

2.

METONYMIA

est tropus causæ ad effectum, subjecti ad adjunctum, & contrâ.

(*Definitum est Metonymia, sic dicta à menè trans ὄνομα nomen quasi traductionem vel translationem & immutationem & uno verbo Transnominacionem vel denominationem dicas. Rethores Hypallagen vocant, quia verba pro verbis quasi summatantur. Grammatici*